

Posudek od vedoucího práce

BURDOVÁ, Petra. *Adverbializovaná předložková spojení v kodifikaci z let 1957 a 1993*. Bakalářská práce. Olomouc 2019.

Předkládaná práce usiluje o to, porovnat principy a stav kodifikace adverbializovaných předložkových spojení v *Pravidlech českého pravopisu* z r. 1957 a r. 1993. Data, získaná promyšlenou excerpcí obou dobových verzí příručky, autorka velmi vhodně a poučeně konfrontuje se stavem v reálných textech, který zachycují korpusy SYN (verze 7) a dále SYN2006PUB a Araneum Bohemicum Maximum. Výsledkem je přesvědčivý obraz o jistém pohybu v úzu. Kvalita tohoto obrazu je umocněna tím, že autorka užila posledně zmíněného korpusu, který dokumentuje, jak s adverbializovanými předložkovými spojeními (nebo třeba jen s takovými, která k tomu zatím pouze směřují) nakládá neprofesionální uživatel češtiny s jeho nenuceností, popřípadě i nedbalostí či snad nevzdělaností. Obraz o kodifikaci a úzu v oblasti předložkových spojení autorka příhodně doplnila o širší výklad, shrnující povahu a cíle kodifikace v různých okruzích pravopisu a mj. též názory na možnou „racionalizaci“ českého pravopisu (to na s. 16).

Už během přípravy materiálu a při následných konzultacích autorka osvědčovala svou píli a systematickosti, stejně jako sympatické zaujetí tématem. Metodu získávání dat a jejich vyhodnocování hodnotím jako bezvadné, výhrady mám jen k několika málo detailům v interpretaci jazykových faktů: autorka by měla vysvětlit, o co je opřena její hypotéza, že „nemůžeme očekávat ústup některých dublet, či narůst užití špatné varianty“ (s. 38). Samotných atributů *špatný* nebo *správný* (např. *špatná varianta*) je třeba v lingvistice užívat s větší opatrností, byť samozřejmě chápu, že k těmto termínům badatel v oboru „kodifikace“ či „vývoje jazykových norem“ prostě inklinuje (srov. však: *kodifikovaná/nekodifikovaná varianta*).

Připojuji náměty k obhajobě:

1. Autorka na s. 9 uvádí, že uživatelé jazyka nebyli spokojeni se zaváděním velkého množství dublet. Jak se k otázce dublet staví sama autorka (jako filolog i jako uživatel jazyka)?
2. V práci se rovněž konstatuje, že sklon k adverbializaci mají spíše spojení se jmenným tvarem adjektiva (s. 22). Proč tomu tak je?

3. Spatřuje autorka v kodifikaci předložkových spojení nějaké „mezery“? Má nějaké návrhy, jaké nové spřežky by měly být zavedeny?

Dobrý dojem z práce P. Burdové zbytečně kazí některé chyby, např. ...*nejsou pouhými pravidly, které...* (s. 7), *předložkových spojení, které jsem vybrala* (s. 27), *faktor vnější, neboli syntaktický* (s. 21). Práce také není prosta některých drobných stylistických neobratností.

Celkově ale bakalářskou práci P. Burdové hodnotím jako zdařilou a v této fázi obhajoby práci klasifikuji stupněm C.

V Olomouci dne 18. května 2019

PhDr. Ondřej Bláha, Ph.D.